

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)

Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Membership, including this periodical: \$3.

Advertisements: 25 cents per line.

Editor (Redaktoro): F. R. Banham, 31 St. Andrew's Ave., Rosanna, Vic., 3084

Treasurer (Kasisto): L. Scott, 34 Ocean Road, Manly, N.S.W., 2095.

A.E.A. Press Officer: H. V. Petley, 32a Lindsay Street, Toowoomba, Q., 4350

Address of A.E.A.: Box 415 P.O. Manly, N.S.W., 2095.

A.E.A. Libro-Servo: T. Elliott, 8 Lone Pine Parade, Matraville, N.S.W. 2036

N-ro 95 (175)

MELBURNO

15 Majo, 1971

18th AUSTRALIAN ESPERANTO CONGRESS

2-8 Jan. 1972 — Queen's College,
Melbourne

Congress fee: before first of July, 1971
for A.E.A. members — 5 dol. For others
6 dol.

After 1 July, 1971: for A.E.A. mem-
bers, 6 dol. For others, 7 dol. Non-
attending members: 2.50

Send your room reservations (5 dol.
deposit) and Congress fee to Esperanto
Congress Secretary, Box 2122T, G.P.O.,
Melbourne 3001.

4th List of Congress Members

31. Mr. F. Mueller-Sorau, Petersham,
N.S.W.
32. Miss D. Davies, Bouldercombe, Q'ld.
33. Mrs. R. Carruthers, Balgowlah,
N.S.W.
34. Mr. G. Thatcher, Fairlight, N.S.W.
35. Mr. G. Browne, Mosman, N.S.W.
36. Mrs. A. Browne, Mosman, N.S.W.
37. Mr. J. Moore, Rockhampton, Q'ld.
38. Mrs. R. McGrath, Mt. Pleasant,
W.A.
39. Mr. H. McGrath, Mt. Pleasant,
W.A.
40. Miss A. Godfrey, Burwood, Vic.
41. Miss Ellen Minton, Cremorne, Tas.
42. Mrs. E. Siede, East Ringwood, Vic.
43. Mrs. May, Baxter, Manly, N.S.W.

State Distribution: Vic. 22; N.S.W. 13;
Q'ld. 3; W.A. 2; S.A. 2, Tas. 1; A.C.T.
nil.

La Kongres-Sekretario raportas . . .
Ĉiuj preparlaboroj por la 18-a Aŭs-
tralia Esperanto-Kongreso bone progresas.

La L. K. K. fondiĝis je la 2-a de
Februaro kaj jam havis 2 kunsidojn.
Ĝi konsistas el: Prez. kaj Kasisto: S-ro
Ken Linton; Sekretario: S-ro Herbert
Koppel; Protokolisto: F-ino Ann Hearn;
Prizorgantoj de manĝetoj kaj bankedo:
S-inoj Valda King kaj Margaret Casey;
Akceptantoj (ĉe Queens College) S-ino
A. Paling kaj S-ro L. McLochlan;
Ekspozicio: S-ro A. Heathfield; Infor-
mato: S-ro A. Baldwin; Transporto:
S-ro M. Fordham; Koncerto: S-ino M.
Sanders; Libro-Stando: S-ino I. Fallu.

S-ro K. Linton preparas belan kon-
gresinsignon. Ĝi montras la Kolegion
"Queen's".

Pastro C. Cowling konsentis aranĝi la
Di-Servon. Ĝi okazos en la kapelo de
la Kolegio.

AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION

OFFICIAL NOTICES

17th April, 1971

New Individual Members

Murray, Mr. W. J., Palm Beach, Q'ld.
Attwood, Mrs. A., Corinda, Q'ld.
Mossop, Mr. C. S., Concord West,
N.S.W.
Harvey, Mrs. W. K., Toowoomba, Q'ld.
Calaby, Mr. M., Yarralumla, A.C.T.
Barber, Mr. N., Korumburra, Vic.
Brown, Miss M., Robinvale, Vic.
Pollock, Mr. D., Toowoomba, Q'ld.
Alvin, Mr. M., Morwell, Vic.
Maddern, Miss H., Morwell, Vic.
Semple, Miss M., Port Vila, New
Hebrides.

Publicity Fund

Previously acknowledged \$861.11
Buki, Mr. J., N.S.W. 1.60

Robinson, Mr. W. R., Vic.	2.00
McGrath, Mrs. R., W.A.	2.60
	\$867.31

Sincere thanks to all helpers.

Interstate Competition Points allotted

New Individual Member	5
New Life Member	50
Popular Course enrolment	2
Intermediate Course enrolment	5
Advanced Course enrolment	10
Elementary Examination success	2
Advanced Examination success	5
"Klereca" Examination success	10
Each \$1 to the Publicity Fund	1

Positions on 17th April 1971

	Quota	Points	%
Queensland	130	810	623.0
Victoria	300	1142	380.6
N.S.W. - - A.C.T.	260	901	346.5
W. Australia	80	242	306.6
Tasmania	30	44	146.6
S. Australia	40	50	125.0

Only six more months. If you know Esperantists who are not yet members, please help your State and us by suggesting that they join.—C. C. Goldsmith, Secretary.

AUSTRALIA KRONIKO

BRISBANE: Okazis 15/3 la ĉi-jara ĝenerala kunveno, kiun kondukis S-ro. Alan Grant. La komitatanoj nun estas:—S-ro, Karl Gunster prezidanto, S-ro. Mal Robinson vicprezidanto, S-ino. Val Robinson sekretario, F-ino. Beverley Allatt Kasisto, S-ro. Hans Brendal libro-peranto, S-ro. Gerard Diaz Tendero bibliotekisto, S-ino. Joan Elvidge kaj F-ino. Cathy Sullivan help-sekretarioj. Ni bedaŭras ke S-ino. Nell Callighan ne povas daŭrigi la sekretarian laboron. Ŝi tamen ĉeestas la klubon kiel kutime. Pro la longa kaj fidela servado al la movado, la anoj unuanime voĉdonis S-ron Karl Gunster dumviva membro de nia societo.

Mi ĝojas raportii ke nia unua pikniko ĉi jare estis granda sukceso, malgraŭ la nuba ĉielo. Ni povis renkonti multajn familianojn de niaj gekomencantoj. Ankaŭ ni salutis anojn de la Redcliffe kaj Caloundra kluboj. Streĉan intereson montris la piknikanoj dum vortluda konkurso. Beverley Allatt gajnis la premion por progresintoj, kiu estis bela libro donacita de Hans Brendal. Dankon, Hans! La premion por komencantoj gajnis Robyn Cook; ankaŭ ŝi ricevis libron.

Mal Robinson parolis 2/3 pri la internacia lingvo ĉe kunveno de Rotaract (junaj Rotarianoj) Chermiside. Multaj de la ĝejunuloj faris demandojn, kaj kelkaj el ili montris intereson, partopreni niajn venontajn klasojn.

Don Wright 10/3 estis gastparolanto ĉe kunveno de la Aŭstralia Numismatika Societo. Li klarigis pri la 25 stela krono de la jaro 1965, montranta la kapon de D-ro. Zamenhof. La aŭskultantaro tre interesiĝis pri ĉi tiu grava monero.

MELBOURNE: F-ino Ann Hearn 22/3 gvidis konkurson por kiu ĉiu ĉeestanto devis verki plurfrazan konkludon al jam preparita komenco. Tiuspeca konkurso estis nova kaj tre utila sporto. Gajninto estis nia populara muzikisto Kim Bastin. "Novajoj el Esperantujo" estis la titolo de prelego de S-ro Herbert Koppel, 29/3.

Alvenis en Melbourne 31/3 D-rino Christa Spruch, emerita edukisto el Krefeld, Germanujo kaj sola E-isto el 50-persona germana flugkaravano. Samvespere S-ino L. Fridenbergs bonvenige gastigis ŝin kune F-ino Hooper de la Orrong-Grupo. La sekvantan tagon S-ro Jack Ryding, UEA-Del. por Turismo, veturigis ŝin al la Bestrezervejo ĉe Healesville kaj vespere S-ro H. Koppel kaj S-ro Ryding kondukis ŝin de ŝia hotelo unue al la Esperanto-Domo kaj poste al kunveno de la Orrong-Grupo, kie dum la kaŝtrinkado D-rino Spruch alparolis la anojn pri siaj E-istaj travivaĵoj antaŭ kaj postmilitaj (inkluzive partoprenon en pluraj mondkongresoj) kaj pri siaj vojaĝplanoj.

La vesperon de 5/4 ni dediĉis al registrado per magnetofono de pianludado fare de Kim Bastin, kiu baldaŭ forlasos nin. Li akiris stipendion de la finna registaro por plue studi la finnan lingvon.

Orientaj Antaŭurboj (Melbourne): Okazis 14/4 en la hejmo de F-ino Ann Hearn festvespero honore al Jack kaj Ivy Fallu, kiuj baldaŭ vojaĝos al Eŭropo. F-ino Hearn organizis bonan programon. La Prezidanto, S-ro Arthur Heathfield, nome de la klubanoj, bondezire adiaŭis Ges-rojn Fallu kaj prezentis al ili donacon. S-ro H. Koppel parolis laŭde pri la laboro farita de S-ino Fallu por A.E.A. kaj transdonis taglibron kun espero pri vojaĝraportoj post ilia reveno. **BORONIA, Vic.:** Ni ricevis 12/2 inviton al la hejmo de Ges-roj Stephens de la loka Baha'i Grupo. Ni ĝuis interesan prelegon kaj diskuton. Inter la principaro de la Baha'i-religio estas la ideo pri internacia lingvo. Kunvenoj nuntempe okazas en la hejmo de Ges-roj G. Kuhlman (13 William St., Upper Ferntree Gully).

MORWELL: La jarkunveno okazis 23/2 La nova estraro: Prez: S-ro I. T. Mad-dern; Vic-Prez: S-ino I. McLaren; Sek/Kasisto: S-ino M. Wybenga; Biblio-tekisto: S-ino I. McLaren. Okazas nun 2 klasoj: Ĉiumarde, en la hejmo de Ges-roj Wybenga (30 Butters St.) kunvenas ses personoj, kiuj ekzercas sin en kon-versacio. Dek novaj lernantoj kunvenas ĉiun merkredon vespere en la Aldernejo. Nia junula klubo kunvenas ĉiun lundon posttagmeze, ankaŭ en la alternejo. (Klubraportistoj bonvole sendu viajn raportojn ĝis la 15-a de la monata al la A.E.A. Vic-Sekretario, 41 Byfield St., Reservoir, Vic., 3073).

SYDNEY: 29/3 Elsa Brandmann, uzante filmojn, priskribis sian vojaĝon. Unue, Rotorua. Sekvis Figio (kie ŝi renkontis E-iston, S-ron Richards.). Waitiki, Los Angeles (vizito al Disneyland), San Francisko, Ĉikago, Akvofalego Niagra, Nov-Jorko (operdomo, Statuo de l'Libereco, kies supron ŝi atingis!), Vaŝingtono, kaj multo alia. Londono (la Turo) kaj aliaj partoj de Anglujo, Amsterdamo, kanaliĉa lando. Preskaŭ la tutan veturon ŝi faris aerplane. La duan (Eŭropan) parton ni ĝuos en 19/4.

5/4: Bonvenon al Vera Payne (Perth) kaj Richard Moir (Skotlando)! Ambaŭ loĝas en Cronulla (Sidnejo) kaj esperas fondi grupon tie. Ankaŭ bonvena estis Roger Nightingale (N.Z.), vizitanto en Sidnejo.

Petite de Brazilanoj, ni sendis bildojn por E-ekspozicio. Viola Schlesinger drame legis du rakontojn el la libro: "Bona Elektio" de Norvega E-aŭtoro J. H. Rosbach.

Goje ni raportas, ke Fritz Mueller-Sorau bone resaniĝas, kaj ke Wre Chandler jam estas hejme el hospitalo. Esperinde ili ambaŭ povas baldaŭ refrekventi la klubkunvenojn. — G. E. Browne.

MANLY: Ĉiujaŭde en la Vespera Lern-ejo okazis komenca kurso sub gvidado de Betty Cleminson; progesa kurso sub Flora Cardale kaj altgrada kurso sub S-ro P. E. Schwerin kaj Marjorie Dun-can.

25/3 "La anoj parolas": partoprenis 28 inkluzive de 10 komencantoj, kies instruiston, Betty Cleminson, ni gratulas.

1/4 Dudek da membroj ĉeestis post-kursan renkontiĝon. S-ro P. E. Schwerin prelegis pri Italujo. Informplena komen-tario kun lumbildoj.

15/4 Victor Bourlin: "Tra la dezerto Gobi". Tute unika prezentado. Koloraj diapozitivaj faritaj per fotografado de desegnoj pentritaj de Victor Bourlin mem. Vivplena komentario pri elstare rimarkindaj travivaĵoj.

S-ino Betty Cleminson starigis komen-can kurson en sia hejmo, 20 Stirgess Avenue, Harbord. La kurso okazas ĉiumarde je la deka matene.

Du specialaj renkontiĝoj okazis: 4/4 7.30 ptn en la hejmo de Ruth Carruthers, Wanganella Street, Balgowlah, por adiaŭi al Phyllis kaj Arthur Cocking, kiuj aervojaĝos eksterlandon. Klubanoj kaj vizitantoj partoprenis amuzajn vort-ludojn, sub gvido de S-ino M. Duncan. Margaret Liston solkantis. Phyllis Cock-ing akompanis per piano. Poste ili kan-tis ducte. Adiaŭajn bondezirojn al Ges-roj Cocking esprimis Russell Baxter, nome de la membroj. Arthur Cocking, vic-prez. Manly Klubo, ĉeestis la Uni-versalan Kongreson en Londono kaj la Ferian Kurson en Helsingor, Danlando.

8/4 Ĉe Ruth Carruthers por renkontiĝi kun D-rino Christa Spruch, U.E.A. delegito por Krefeld, Germanujo. La honorata gastino paroladis pri siaj vojaĝoj kaj travivaĵoj dum Universalaj Kongresoj.

28/3 "Ruĝa Kruco": pordfrapa mon-kolektado fare de la membroj de nia Klubo. S-ro A. B. Duncan organizis la kolektadon por sia regiono. Klubanoj kaj geamikoj kolektis ducent dolarojn.—Fenikso.

PERTH: Kunvenis anoj de la Perth-Klubo 24/3. Vice la anoj rakontis anek-dotojn, por ekzerci parolflecon. La Komitata kunveno okazis 7/4. Diskuto pri la formo de la 1971-aj societaj kun-venoj okazis, kaj, ĉar kelkaj novuloj aniĝis, estis decidite enkonduki grama-tikan sesion inter la kutimaj distroj. Sekvis 14/4 societa kunveno, kaj F-ino Gray prezidis. Komence leciono pri la uzado de la finaĵo "n" anstataŭiganta prepozicion estis traktata de G. Pollard kaj R. McGrath. Poste okazis vigla kon-kurso (sen premio), kiu instigis anojn al furiozaj cerbumo kaj plumskrapado. F-ino Gray postulis rapidecon kaj neprajn Esperanto-esprimojn. F-ino Hunt gvidis E-kartludon. Tiel tre interese forflugis la horoj!—G. Pollard.

La plej maljuna E-isto en la mondo.

Mortis en la 28-a de marto en sia hejmo, 27 Luplau Crescent Howick, Auckland, 106-jaraĝa Esperantistino—F-ino Mary Luplau. (Antaŭ unu jaro la urbestro de Howick re-nomis la straton en kiu ŝi loĝis). Okaze de la lasta Nov-Zelanda E-Kongreso en Januaro, Joan Siddall veturigis S-inon Peg Ford Lewis, Profesoron C. J. Adcock (prez. N.Z. E.A.) kaj lian edzinon, Doktorinon N. Adcock (Wellington Universitato) al Howick, Aŭklanda marurbeto, por saluti al F-ino Luplau okaze de ŝia 106-a nasktego. Krom bukedo kaj donaco

nome de la N.Z.E.A., F-ino Luplau ricevis donacon nome de la Manly Klubanoj, kaj dankis Esperante. — FENIKSO.

ANGULO POEZIA

Koko kokerike bru
brust-elstare sur la sterko;
oni pensu, ke la tuto
estis lia propra verko!

—B. Potts: "Nokto da Timo".

Juna knabin' el Palermo
plendis ĉe vido de vermo
rampanta en pomkoro ŝia.
"Bonŝanca vi ege ja estas".
kunulo ekdiris, "ĉar restas
nur vermoduono en mia".

Malsata tigrin' de Bengalo
serĉadis en densa ĝangalo
manĝojn por bonapetito.
Finfine ekvidis dormanton
en tendo kaj diris: "Bonŝancon,
jen manĝo matena en lito".

— V. J. Timmins.

(Vera limeriko konsistas el 5 linioj da
vortoj en anapesta metro. La 1-a, 2-a
kaj 5-a versoj (vidu: Butler) rimigas kaj
havas tri akcentitajn silabojn. La 3-a
kaj 4-a rimigas kaj havas du akcentitajn
silabojn.—Red.)

ES WAR EIN ALTER KOENIG . . .

Iame estis reĝ' maljuna,
Kun peza kor' kaj kap grizhara
Jen kompatinda reĝ' maljuna,
Kun junulin' jam geedzpara.

Paĝio bela iam estis,
Blondakapa, gaj-sangvina.
Portis li la silktrajnajn
Post paŝado Reĝedzina.

Konas vi malnovan kanton —
Dolĉan — foje mortsonoran?
Ambaŭ devis baldaŭ morti —
Amon havis tro fervoran.

—(El Heine: trad. F.R.B.)

TIME (Austin Dobson)

Time goes on, you say. Ah no.
Alas, the time stays — we go.

"La tempo iras", vi, amiko, diras.
Ho ve! La tempo restas — ni foriras.

REPRESOJ

Ni plaĉe vidas represojn el nia gazeto
en aliaj eldonaĵoj. Ĉiu havas plenan
rajton libere represi ĉion ajn en "The
Australian Esperantist".—Red.

PRI NIA GAZETO

Meritita nia gazeteto konservon —
Do en vi trovu la necesan vervon
Por teni ĝin uzprete sur la breto
En via preferata legĉambreto.

Sur ĝiaj paĝoj vi ĉiame trovus
Materialon per kiu vi povus
Prelegojn verki por kluboj-kunveno
Sen troa streĉo — kun malmulta peno.

En mia menso dolorade fluas
Ploriga penso, ke malsaĝe vi detruas
La frukton de kompiloj, hor' post horo,
Sukriĉan je la cerb', animo, koro.

Kun iu mi parolis sur stratando,
Kaj li al mi responde pri demando
El poŝofundo tiris la gazeton
Kaj skribis krude, brute, trans paĝeton.

Presitaj vortoj inke malaperis,
Dum mi, anim-premate, malesperis.
Ĉu vane tempon, monon, ni elspezas
Por tio, kion homoj mis-aprezas?

Amikoj, tenu vi sub ama gardo
Produkon de ofero, fido, ard;
Rigardu ĝin objekto ja valora
En ĉiu senco — distra aŭ labora!
—F.R.B.

BRULIGO DE MANUSKRIPTOJ--

Pri paĝo 110: A. Holzhaus informas,
ke Hans Welling (nask. 1888) en letero
al li (25/11/61) sciigis, ke Zamenhof
estis en Bad Neuenahr (1913 - Red.) por
kuracado ĉe D-ro F. Bluth (mortis ĉ.
1937). Bluth amikis kun Welling, kiu
de li eksciis multon pri Zamenhof:
interalia, ke "Zamenhof prezentis al sia
patro sian tutan Esperanto-verkon por
prijugo. La lasta . . . malaprobante la
aferon, ĝin disŝiris kaj bruligis".

D-ro Bluth kaj H. Welling ne estis
E-istoj kaj tial ne legis rakonton de Privat
en ties "Vivo de Zamenhof" (1920).
Holzhaus konstatas, ke tre verŝajne
Zamenhof mem rakontis al D-ro Bluth
pri bruligo, kaj Bluth siavice rakontis al
Welling. Holzhaus opinias do, ke
"bruligo de manuskripto estas vera
okazo". (The A. E. 5-6/61, 7/62, 4/71.)

NANKINA JANGZI-PONTEGO

Tiuj homoj, kiuj strabe rigardas la
Ĉinojn kiel ankoraŭ posttrenigantajn
saĝe studus 12 fotojn (150mm x 100mm).
Eldonis ilin: Ĉina Esperanto-Ligo, P.O.
Kesto 313, Pekin. Tiu miraklo de la
pontkonstrua tekniko etendiĝas super la
giganta Jangzi-rivero. Ĝia aspekto
senspirigas miregantojn. Okcidentaj
pontistoj tie kaj tie povus multon lerni
ĉe tiaj majstroj.

Nia Sekretario
CECIL CHARLES GOLDSMITH ("Tiny")

Edziĝis kun
LILY JULLIE

je la 10-a de Marto, 1971

La geedziĝo okazis en registara oficejo en Sidnejo kaj nur 2 atestantoj ĉeestis. La geedziĝo estis pli-malpli "sekreta", kaj neniu el la Esperantistoj sciis pri la horo aŭ la loko, krom la 4 partoprenintoj, kiuj post la ceremonio festmanĝis en "Hotel Menzies".

Dek tagojn poste, okaze de la 10-a datreveno de la Manly Klubo, la nova prezidanto (S-ro Kevin Smith) transdonis al la novaj geedzoj donacojn de A.E.A., de Sidneja E-Societo kaj de la Manly E-Klubo. Ges-roj Clarke, de la Redcliffe grupo, kiuj ĉeestis la kunvenon, plie aldonis kristalan pelvon. La

novedzino, la iama F-ino Lily Jullie, naskiĝis en Kvinslando kaj poste fariĝis flegistino en Sidnejo en kiu profesio ŝi laboris dum 25 jaroj. Ŝi fariĝis membro de la Manly Klubo en Jan. 1969 kaj de Junio 1969 ĝis Decembro 1970 estis ĝia kasisto.

La nova paro nun loĝas en ĉarma loĝejo ĉe (Flat 2) 22 Augusta Road, Manly, de kie ili ĝuas belan oceanan panoramon. La membraro de A.E.A. deziras al la nova paro longan kaj feliĉan vivon kune. — Herbert Koppel (Melbourne).

Ĉu estas truko en ĉi tio?

Kiam mi estis vere malgranda knabineto, mi sciis multajn gravajn aferojn, kiaj: estas tigroj ĉirkaŭ ĉi tie—eble; estas interese meti fazeolon en la naztruon; kotaj pasteĉoj ne bone gustas; kaj, kiel ĉiuj malgrandaj infanoj devas, mi avidis lukti kun la grandaj problemoj, kiaj butonumi la butonojn sur la dorso de mia robo, manĝi pizojn ĝentile, aŭ kompreni la diferencon inter "dorson antaŭen" kaj "interno eksteren".

Kelkaj problemoj estis por mi neniaj problemoj. Mi facile portis la ŝuojn sur la malĝustaj piedoj, ĉar — nu — ĉar mi ŝatis ilin tiel porti, sed plejparte — nur ĉar.

Estis kelkaj aferoj, kiujn mi ne sciis, kaj af-eroj, kiujn mi ne povis fari, sed oni ne rajtas postuli tro multe ĉe malgranda knabineto; kaj mi ne ĝenis min pri aferoj, kiujn mi ne povis fari.

Kiam la enormaj unuaklasuloj strutis al mi kaj defiis min silabi la vorton "kato", dirante: "Ho, provu, stultulo — silabu katon", mi nur metis la poleksan en la buŝon kaj kontente respondis: "Mi ne deziras." Tiam ili nur mokis kaj forlasis min. Tiel mi kontente vivis, pensante pri tigroj, suĉante la poleksan, kaj portante la ŝuojn sur la malĝustaj piedoj.

La tagon post mia kvina naskotago la patrino eskortis min al la lernejo por io nomita "inteligenteca testo". Enirante, ŝi ridetis kaj premis mian manon.

"Imagu", ŝi diris. "Se vi sukcesos ĉi tiun teston, vi eniros la unuan klason."

Mi palpebrumis. Kion! Mi? Eniru la lernejon. Sed kio okazos, se mi ne sukcesos la teston. Mia nazo komencis akvumi. "Atendu la instruistinojn ĉi tie", ŝi diris kaj foriris.

Mi sidis sur eta seĝo ĉe eta tablo, kaj penis ne suĉi la poleksan. La instruistino eniris. Ŝi aspektis enorma, kaj kiam ŝi ridetis, ŝi montris milon da dentoj. Mi rigardis dum ŝi penis sidigi sur alian etan seĝon, prenis broŝuron el koŭerto, kaj metis ĝin sur la tablon. "Do jen estas la testo!" mi diris al mi, tuj ĉesis salivi, kaj simple gapis.

Ĉe la supro de la paĝo estis bildo de taso, bobeno da fadeno, tabla trancilo, kaj ŝtrumpeto. Disjetitaj sur la resto de la paĝo estis bildoj de subtasoj, kudrililo, forko, kaj ŝuo. La instruistino donis al mi grandan nigran krajonon, kaj petis min desegni plaĉajn liniojn por kunigi tiujn aĵojn, kiuj apartenis unu al la alia.

"Ho vel!" mi pensis, tenegante la krajonon en ŝvita pugno. "Ĉu estas ia truko en ĉi tio?" Iu ajn stultulo sciis, ke la subtasoj apartenas la la taso, sed eble ŝi deziras, ke mi metu la forkon kun la subtasoj por gardi kontraŭ la ebleco, ke la taso estas plena de mangajo, ĉar mankas aliaj puraj vazoj. Povas esti, ke oni bezonas la forkon por elnodigi la ŝulaĉon. Eble iu lasis la ŝtrumpeton apud la taso por memori iun ĝin ripari per

la kudrilo kaj la fadeno, krom ke ne estas truoj en la ŝtrumpeto, sed ili povus esti sur la alia flanko. Mi opiniis, ke eble estus pli bone, ke mi informu la instruistinojn, ke mi devas viziti la necesejon.

Tamen mi timis, ke ŝi ektrivos, ke mi ne povas butonumi la butonojn sur mia dorso, do mi nur iom snufis, kaj desegnis malesperajn liniojn inter la taso kaj la subtasoj, inter la kudrilo kaj la fadeno, la tranĉilo kaj la forko, kaj ŝuo kaj la ŝtrumpeto. Tiam mi stariĝis por iri hejmen.

Sed denove, ho vel Ankoraŭ estas pli. La instruistino tiris min en alian ĉambron, kie mi laŭte vokis por la patrino, kaj dum mi viŝis la nazon per la rando de la robo, ŝi turnis al pago dua. Tie mi vidis stultaspektan virinon kun tri gantoj flosantaj en la aero ĉirkaŭ ŝia kapo — la unua tro granda, la dua tro malgranda, kaj la tria ŝajne taŭga.

"Kiu ganto apartenas al la sinjorino?" ŝi demandis.

Mi antaŭen kliniĝis kaj ekzamenis la limigitan atestaĵon. La sinjorino aspektis tro stulta por ekkoni sian propran ganton, sed kial demandi al mi? Antaŭe mi neniam vidis aŭ ŝin aŭ la ganton. Eble la sinjorino ricevis la ganton de iu, kiu opiniis, ke ŝi havas gigantajn manojn. Povas esti, ke ŝi aĉetis tro malmulte kostajn gantojn, kiuj malgrandiĝis dum lavado. Cetere, kial estas nur unu ganto? Ĉu ŝi ne havas du manojn? Per tremanta fingro mi montris al la mez-granda ganto, kaj mi streĉiĝis por aŭdi la malaprobantajn kriojn de la instruistino, sed ŝi retenis sian opinion kaj sin turnis al pago tria. Neniam antaŭe mi trapasis tian afflikton.

Nek iam komprenis mi, kial oni permesis al mi eniri la unuan klason, kaj mi neniam kuraĝis demandi, ĉar mi amas la lernejon. Mi amis la odoron de kreta polvo kaj la inkecan paperecan odoron de libroj. Mi amis mian instruistinojn. Si permesis, ke mi estu la bakita terpomo en la unuaklasa Nutraĵa Baletto. Mi amis roli kiel bakita terpomo. Mi amis kolorigi per paŝtelo, skribi "kato"-n, kaj senti min vere lerta.

Lerteco estas unu el la plej bonaj sentoj, kiuj ekzistas, sed malfacile estas reteni ĝin. Oni sentas ĝin en la unua klaso, sed poste ĝi grade malaperas. La alta edukado kaj la lecionoj de la vivo tendencas humiligi personon longe antaŭ la mezaĝo.

Jen estas mia nuna aĝo — meza. Nun mi estas granda kreskinta edzino kaj patrino, kiu sentas sin multe malpli lerta ol kiam ŝi estis en la unua klaso. Mi

posedas nur unu ganton — mi opinias, ke ĝi estas la mia — kaj mi demandas al mi ĉu la hundo forprenis la alian. Ĉiutage mia domo estas unu granda enigmo de tasoj, subtasoj, kudriloj, fadenoj, tranĉiloj, forkoj, ŝuoj kaj ŝtrumpetoj, lasitaj sur la plano aŭ perditaj en la lito de la infanoj.

"Ho ve", mi murmuris, serĉante sub la lito por mia alia ganto, kaj trovante nur pluajn ŝtrumpetojn, "ĉu estas ia truko en ĉi tio?"

Mi faras mian eblon, kaj la infanoj helpas min ĉe la malfacilaj partoj. Jes, vi pravas, ili butonumis min sur la dorso, sed nun mi portas la ŝuojn sur la ĝustaj piedoj, ĉar mi estas 43-jara—El la angla tradukis Ken G. Linton.

(Laŭ P.I.V. "truki" = artifiko uzata en filmado por doni aspekton de realeco, al dekoracio k.t.p. En la E-Franca vortaro de Waringhien: truc (de theatre); tour (d'escamoteur). Butler: = trick, knock, dodge. "Havi la trukon . . ." = get the hang of . . . "Trukoj de la metio" = dodges of the trade. En tiu ĉi senco S-ro K. L. uzis la vorton en sia sup:a traduko.—Red.)

ISBRUCKER; SUPICHOVA

Mortis du elstaraj E-istinoj: S-ino Julia Isbrucker kaj S-ino Julie Supichová. La unua: 83-a vivjaro. La dua: 85-jara.

VLADIMIR J. BALCAR

Dr. B. J. Balcar, of Monterey, Cal., asks whether anyone knows his son, above name, who is at University House, Canberra. Dr. Balcar sends his greetings to E-ists in Australia.—Winsome Greenhalgh, in Utah.

BONVOLU RIDETI

Instruisto: Kiel oni faras por disdividi 5 terpomojn inter 6 personoj?

Lernanto: Ilin kaĉigi . . . *mark him*

Diskutante kun mia edzino, mi ĉiam havas la lastan vorton, do mi diris: "Nu bone, aĉetu la veston!"

Kuracisto: Havante tiun malsanon, vi tamen povos tre maljuniĝi.

Paciento: Kaj sen ĝi . . . ?

Filino: Ho, patrino, kia ofendo!

Patrino: Kio okazis?

Filino: Mia iama flanko ĵus resendis al mi mian foton kaj skribis sur la koverton: "Specimeno sen valoro".

Kial via filino ankoraŭ ne edziniĝis?

Ho, ŝi estas tro inteligenta, preni viron, kiu estas tiel stulta, preni ŝin.

RECENZOJ

HEINRICH HEINE: Kantoj kaj Romancoj. El la Germana verse tradukitaj de K. Kalocsay kaj G. Waringhien. 16 x 22,5 cm. — 383 paĝoj. Prezo: tolbindita 6 dol., broŝurita 4.80 dol. Eldonis Stafeto, Tenerife.

Versmigiisto Heine — pasi-arda — Tradukon igis malfacila faro. Pro lingvo subtilsensa, majstre arta,

Staradas lia verk', spitantu baro.

Post enkonduka studo pri la vivo kaj verko de Heine, la libro entenas: La Libro de l'Kantoj (kun suplemento); Lirika Intermezo; La Hejmeveno; Romancoj; Harc-Vojaĝo; Novaj Poemoj (kun suplemento); Diversaj; Germanio; Atta Troll (parte); Romancero; Lamentado; Lazaro.

Ne povas temi, kiel ĉe Baudelaire, pri kompleta kolekto. Por tio oni bezonus mil paĝojn. Ĝi tamen donas la plej tipan, bonan kaj konservindan el la poemaro. Mil paĝoj, pro sia kosto, ne faciligus vendon. La tradukintoj tial sagace, diskrete eltondis iujn poemojn kaj strofojn, pri kiuj ili supozas, ke ili ne tre interesus la E-publikon.

La pligrandan parton de la tuto tradukis Kalocsay, sed la tuta tradukado okazis en intima kunlaborado-de la du majstroj.

Pro sia ironia, mokema tono, Heine iom similas al Byron; pro sia lirika ĉarmo . . . al Herrick kaj Lovelace. Per pli vasta perspektivo, tamen, li certe komparindas kun la Skoto Burns. Ties fekundeco verskrea, lirika kaj satira imprespovo, kaj protestado kontraŭ tielnomataj sociaj konvencioj, nepre metas lin en spiritan kunulecon kun la Germano.

Multon de la Heine-poemoj invadis amoloro, melankolio, interalie pro malfeliĉa pasio al lia kuzino. Aliaj poemoj estas pipritaj per facilanima, amare cinika mokemo kontraŭ iaj konceptoj ĝenerale rigardataj kiel sanktecaj. Tamen jen kaj jen la karaktere netaksebla poeto povis elŝpruci strofojn kies sentimontoj konformus kun tiu de pia kampulo: ekzemple, La Pilgrimo al Kevlaar.

Ja ĉekore Heine restis Judo, kaj instinkte, kredinkline kroĉis al la mono-teismo, kiel atestas lia proza: Konfesoj. (1853-4). Jam antaŭe en sia testamento (1851) li klare esprimis sian religian kredon. En pli ol unu senco, lia vivo, malgraŭ malsaĝo, makulo, povas porti sanige valorajn lecionojn ankaŭ al ni — versistoj aŭ ne.

Li konservis ĝis vivfino sian mensklarecon, sian senmortan kre-forton. La poemaron Lazaro li verkis sur sia mort-

lito, kaj per La Adiaŭanto, pene skribita nur kelkajn semajnojn antaŭ sia finspiro, li mokete, grimace adredis al la mondo siajn lastajn vortojn:

En mia brust' jam mortis ĉio
mondume vanta, ĉiu pasio;
eĉ la malam' al malbon' interne
jam mortis kaj l'interes' koncerne
al propra, fremda mizersorto —
nun regas en mi nur la morto.

—Kurteno falis — dramofino . . .

La kuraĝo kaj fido de la brava eldonisto, Juan Regulo, certe meritas, ke mil E-istoj tra la vasta mondo rapide elĉerpigu la nunan nombron da ekzempleroj, tiel ebligante duan eldonon.

Jen literatura tributo al homo, poeto superba, martiro glorvenka. — F.R.B.

"Nokto da Timo". Tri noveloj de Bertram Potts, Nov-Zelando. 80 paĝoj. 10 Danaj kr. (0.55 kr = 0.7 Australia). Eldonis Dansk Esperanto-Forlag, Aabyhoj. Ĉe nia Libro-servo.

La unua temas pri esploristo, sola transvivinto de pereinta grupo. Li sin trenas tra neĝostormo ĝis kabano de pelĉasisto, kiu lin save vartas, sed sklavigas al ŝakludado, pri kiu li estas maniulo. Nervstreĉe oni legas pri la sperto de la terurita esploristo, deviga kunulo dum vintro de giganta frenezulo. La fino frape impresas.

La dua ilustras la diron: "la vojo al la vira koro estas laŭ lia stomako". Parttempa divers-taskulo implikiĝas ĉe klientino — amema vidvino, liu logadas lin per ĉeriztortoj. Bone strukturita rakonto pri ridiga situacio.

La tria estas burlesko brile bonhumora kun kernideo pri ia poemomaŝino, vers-komputero. Per lerta galimatio, sensenca lingvaĵo pseŭdosciencia, la aŭtoro brule satiras poetan enigmemon: "Ju pli cifre, des pli sukcese" . . . moto de multaj "modernuloj".

Per intence sensenca strofo:

Adze belas konko hoke . . .

Kaj cion pelas ĉerkprovokel!

la aŭtoro paroligas "admiranton": "Kiel muzike ritma! Kiel melodie riĉa!" kaj li ironie komentas: "Kiel fiera estus la Majstro, se li sciis, ke Esperanto tiel kapablas".

S-ro Potts bone scias "La Proverbaron" kaj el ĝi trafe pruntas, krom fari proprajn saĝ-rimajetojn.

Lingve bonega. P. 29, 72: "terurigit" (terurite).

Gratulon al li pro ĉi-verko, ĉiel rekomendinda.

"Ni Aktoras": tri komedietoj de Marjorie Boulton. 36 paĝoj. Eldonis "Dansk Esperanto-Forlag"; Aabyhoj. 4

Danaj kr. (kr. = 7c.) *Ce nia Libro-Servo.*

"Leciono pri la Participoj". Naŭ-persona — gvidanto kaj ok kursanoj. Rigidas la respondoj de la petolemaj jekernantoj.

"Fiŝkapti en Malpura Akvo". Sep-persona. La skizo necesigas iom multe da dekorado.

"Spertulo pri Unua Helpe". Kvin-persona. Preskaŭ sen dekorado.

Por impresa efeto roluloj devas esti lingve lertaj kaj familieraj kun pli ol simplaj elementoj. La lingvaĵo estas modere facila, sed la aŭtorino "ne preparis lakton" por komenculoj; tial kelkaj vortoj kaj parolturnoj bezonas apartan studon antaŭ prezento.

Tri-kvar preseraroj. P. 6: prezenzo (prezenzo); 16: sternumon (sternumon); 17: tri-pecaj oreloj (! tripecaj?); 27: Kion signifas: "virkapro kun pernico"? 34: Oni ja kuraĝigas homon, personon. Ĉu oni povas kuraĝigi ankaŭ — intereson?

PRI LA ANGLA "SICKLE"

A sickle — serpo — falĉilo kun formo krescenta.

A sickle moon = arka luno, lunarko; krescento, krescenta luno. Luno je sia unua aŭ fina kvarono.

La E-a vorto: siklo = Antikva mezurunuo.

AT OUR BOOK SERVICE

Superseded copies of "STEP BY STEP IN ESPERANTO" (M. C. Butler) — only 1.10 posted. Limited number only to the first orders.

Available also: "NEPALO MALFERMAS LA PORDON" (Tibor Sekelj, Esperantist world traveller) — 3.00

KORESPONDADO

F-ino Dimitrina Arsova, Str. V. Sarbov 11, Pernik, Bulgaria.

Kursanoj 13-60-jaraĝaj dez. korespondon. Esperanta Societo "Balkana Stelo", poŝtkesto 90, Trojan, Bulgaria.

HOW'S ESPERANTO DOING NOW?

Almost inevitably you hear it whenever Esperanto is mentioned.

How do you, presumed to be the knowing one, give answer? Your reply is probably conditioned by your mood of the moment. With seemingly graver things on your mind, you may tend to let the subject fade into another via a few remarks suggesting that "things are pretty fair, encouraging . . . slow but solid progress" and let it go at that.

When, however, the tone is high, and you have come from, say, the vibrant stimulus of a rich and varied foreign mail, with pep and poise you address your questioner thus: "Look, friend, you may not know it, but it's a remarkable thing that a planned lang- ('artificial' to you) is in existence today 84 years after it made its first appearance. No other such has lived like so long. It has survived two world wars, global depression, localised varieties of currency shake-ups that drained Esperantists' pockets and palsied their organisation, plus the distrust or dislike of certain circles and the inertia of the mass. Add to this the hospitality of dictatorships in Germany, Russia, Spain, Portugal, where over decades the faithful Esperantist was deprived of his gazettes and postal facilities. Whence could these ageing cut-offs find fuel for faith and incentive to hold on, if not in their memory of the Zamenhof ideal and the belief that outside their frontiers the movement was really moving forward? But what inducement had the young to learn Esperanto — they, a riding generation severed from those of similar age abroad? Today in those lands things are much brighter; some of the Eastern bloc are ahead of those in which we call the free world.

"Where can we turn to find anything to do what Esperanto is doing? In what language not your own could you write a clear and correct letter after a few months' honest application? The tenses of all verbs you can master in a matter of hours; those of a national tongue call for years. After much travail and having had every amenity. Somerset Maugham mourned his impotence before the Spanish subjunctive. An Esperantist can pen his feelings to a Japanese and feel sure that one voice has penetrated the wall of ideograms that hems in over 80 millions whom to fight is easier than to understand. So with all the others".

From my attentive and — we trust — impressed auditor, we turn to your collective ear. If our movement is to move we must make more of us. Like the conies, we are a feeble folk — feeble also statistically, which they are not. Use your pen and your larynx to impress and ingather recruits; let the word become flesh, a witnessing entity. Double your correspondence and strive to attain fluency. Have your facts ready, to shoot down your captious questioners.

How to garner your facts? Now, you do know how.